

Biborg, som vedtaget her ved 2den Behandling, samt Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser om Dragør Lodjeri, saaledes som vedtaget af Folketinget og oversendt hertil.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt: 2den Behandling af Forslag til Lov om Konsulatsvesenet.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1801 ff)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Dette Nummer er lige som de tvende andre Nummere paa Dagsordenen kun opført til Behandling som eventuelt — det kunde jo nemlig ikke være anderledes — men jeg gentager, hvad jeg allerede har haft Lejlighed til at sige et Par Gange, at under de forhaandenværende Omstændigheder maa jeg forudsætte Samtykke givet til Sagens Behandling, med mindre nogen forlanger Afstemning derover. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, gaa vi til Sagen.

Lovforslagets Paragraffer samt Svørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sættes under Forhandling.

Sagen begærede Ordret.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) samt Sagens Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser om Dragør Lodjeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Marineministeren (Navn): Paa Grund af forskellige Forhold er Antallet af Lodsjinger i de forskellige Sundlodseriet et temmelig lang Arrække gaaet nedad. Det Lodjeri, som først højest blev ramt deraf, var Helsingørs Lodjeri, og der blev derfor

for 3 Aar siden forelagt et Lovforslag, som senere er blevet til Lov, og hvorved man har søgt at hjælpe paa Lodsernes Stilling der. Nu er Dragør Lodjeri kommet omtrent til samme Punkt som Helsingørs. Jeg skal med Hensyn til Dragør Lodjeri bemærke, at i Liaaret 1877—87 gik Lodsjingernes Antal ned fra omtrent 5,600 til 2,200, altsaa til ikke meget over en Tredjedel. Antallet af Lodjer beløb sig den Gang til 50, men er efterhaanden blevet indskrænket ved, at man, naar der har været Afgang, ikke har antaget nogen ny, saaledes at Antallet nu er bragt ned til 41. Tilbagegangen i Indtægter for Lodjerne er alligevel vedbleven efter den Tid, jeg nævnte, saaledes at Fortjenesten for hver Lods var i 1892 sunken ned næsten til kun lidt over Halvdelen af, hvad den var i 1888. Som Følge deraf er det nødvendigt i stærkere Grad at formindske Lodsernes Antal, hvad man selvfølgelig ogsaa kan gøre, uheldigvis for Lodjerne, da Arbejdet jo nu er langt lettere end tidligere. Jeg har derfor foreslaaet, at Staten skulde overtage Pensioneringen af indtil 11 af de ved Lodseriet ansatte Fastlodjer. Forholdet med Hensyn til Pensioneringen er jo det, at Lodjerne pensionere sig selv, danne selv en Pensionstasse, men det er jo aabenbart, at naar der skal finde saa stor Afgang Sted, kan Pensioneringen umulig ske paa den Maade. Der foreslaas derfor, at Staten skal træde til, ligesom ved Helsingørs Lodjeri for 3 Aar siden. Det er altsaa Hovedbestemmelsen, at Staten overtager denne Pensionering.

Der næst er der et andet Forslag, som angaar Delingen af Fortjenesten mellem de forskellige Klasser af Lodjer. Forslaget er ganske det samme som det, der blev vedtaget for 3 Aar siden. Naar man nemlig gaar ud fra en Fastlods Part, saa har en Reserverlods nu haft Halvdelen og en Ekstralods en Tredjedel deraf. Det er nu ligesom for 3 Aar siden foreslaaet, at Reserverlodserne for Fremtiden skulle have $\frac{2}{3}$ og Ekstralodserne $\frac{1}{3}$ af en Fastlodspart. Denne Forandring er temmelig nødvendig, naar man ser, hvorledes Forholdet var i 1892, da hver af Ekstralodserne, der aldeles ikke altid ere helt unge Mennesker, kun havde en Fortjeneste af under 400 Kr. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Forslag til det høje Ting.

Da ikke flere ønskede, at udtale sig, sluttedes Forhandlingen. Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.